

21ste zondag door het jaar C
21 augustus 2022
St Trudo zomerfeest

Eerste lezing (Jes., 66, 18-21)
Uit de profeet Jesaja

Toen het volk van God vele jaren ballingschap achter de rug had,
sprak God door de mond van de profeet Jesaja de volgende troostvolle woorden:
' Ik zal komen, en alle volkeren bijeenroepen.
Ze zullen mij zien in al mijn kracht.
En dan zal ik hen een teken geven.
Ik zal de overlevenden van mijn volk uitzenden naar de verre landen,
die mijn naam nog nooit hebben gehoord
en mijn heerlijkheid nog niet hebben gezien,
en zij zullen hen over mij vertellen.
Dan zullen velen uit die volken als broeders met hen meekomen,
om mij – de Heer – te eren.
Ze zullen komen op paarden en wagens,
op huifkarren, muil dieren en draagstoelen,
naar mijn heilige berg Jeruzalem.
Het zal zijn als brachten de kinderen van Israël
hun offergaven naar het huis van de Heer
in blinkend vaatwerk.
En ook uit deze mensen zal ik priesters en levieten kiezen.'
Zo spreekt de Heer.

Tweede lezing (Heb., 12, 5-7. 11-13)
Uit de brief aan de Hebreeënen

Broeders en zusters,
zijn jullie het al vergeten hoe jullie in het boek der spreuken
bemoedigd worden, zoals ouders hun kinderen lessen geven?
Er staat: Kind, schuif de vermaningen van de Heer nooit naast je neer,
laat je door zijn aanmerkingen niet ontmoedigen.
Want als de Heer iemand terechtwijst,
is het omdat hij van hem houdt.
En als hij iemand straft is het omdat hij hem beschouwt als zijn kind.
Dat moeten jullie verdragen, het draagt bij tot jullie opvoeding.
God behandelt jullie als zijn kinderen.
En ieder kind wordt wel eens door zijn ouders gestraft.
Een tuchtstraf is nooit prettig op het moment zelf.
Maar het is een leerschool,
waar je op de duur de vruchten van plukt:
een leven in vrede en gerechtigheid.

Daarom, steek je handen uit, strek je benen,
en sla de rechte weg in.
Het is als met een gebroken been of arm,
dat laat je niet helemaal stuk gaan,
maar je zorgt dat het geneest.

Evangelie (Lc., 13, 22-30)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus was op weg naar Jeruzalem.

In de steden en de dorpen, waar hij doortrok sprak hij de mensen toe.

Eens vroeg iemand hem:

‘Heer, de redding waar jij over spreekt:

is dat voor enkele uitverkorenen, of is dat voor velen?’

En Jezus zei:

‘Doen jullie allen jullie best om binnen te komen,

want de deur is nauw,

en velen zullen proberen binnen te geraken,

maar het zal hen niet lukken.

Er komt een moment dat de Heer van het huis de deur zal dichtdoen,

en wie dan niet binnen is, zal buiten moeten blijven.

Jullie zullen dan op de deur bonzen, en roepen:

‘Heer, doe open’

maar hij zal antwoorden:

‘Ik ken jullie niet. Vanwaar komen jullie?’

Dan zullen jullie zeggen:

‘Je kent ons toch: we hebben met je gegeten en gedronken,

en in ons dorp heb je gepredikt.’

Maar de Heer zal antwoorden;

‘Ik ken jullie niet.

Jullie hebben gekozen voor het onrecht.

Gaan jullie maar terug vanwaar jullie komen.’

En wees gerust dat jullie dan zullen jammeren en klagen,

wanneer jullie Abraham en Isaak en Jakob

en alle profeten in het huis van God zullen zien,

terwijl jullie eruit werden gegooid.

En wat meer is:

aan het feest zullen ook velen mogen aanzitten die komen

van oost en west, van noord en zuid.

Ja, laatsten zullen eersten zijn,

en eersten zullen laatsten zijn.’

Homilie

Zusters en broeders,

Een bedrijfsleider, vriend van mij, die zich voor meerdere sociale projecten inzet, kreeg eens de vraag: ‘En waarom doe je dat? Om je hemel te verdienen?’

Hij antwoordde: ‘Nee, niet om de hemel te verdienen, maar om de hemel te helpen maken.’

Hoewel die man geen theologische vorming heeft gekregen en geen Bijbelstudies heeft gevolgd, blijkt hij toch perfect te begrijpen waar het op aan komt.

Beter misschien dan degenen die Jezus vroegen hoe velen er zouden gered worden.

Want het is goed mogelijk dat die een redding in het hiernamaals voor ogen hadden, een beloning in de hemel.

Maar nee, als Jezus spreekt over ‘het Rijk van God’, dan heeft hij het over hier en nu.

Het ‘Rijk van God’ dat is waar God naartoe wilde met onze wereld, toen hij die geschapen heeft.

Hij doelde op een wereld waar niemand uitgestoten of misbruikt zou worden, maar waar zorg

zou gedragen worden voor lijdende of gekwetste mensen.

Een wereld in harmonie met wat de natuur ter beschikking stelt, zodat noch de lichamelijke, noch de psychische, noch de maatschappelijke gezondheid zou bedreigd worden.

Een wereld waar vrede en vertrouwen zou heersen, omdat de hand en de zegen gevoeld zou worden van iemand, die van allen houdt.

Een wereld waar nooit verloren zou gaan het geloof in de kracht van liefde en bevrijding.

Zo moeten we ons het Rijk van God voorstellen: de hemel op aarde.

Naar dat Rijk Gods toegroeien, dat is stappen zetten om het waar te maken, heel concreet, zowel in je persoonlijke leven, als in de gemeenschap waartoe je behoort.

Het heeft te maken met alle keuzes die je maakt in je leven: familiale, professionele, politieke, religieuze, ethische. In alle domeinen van een mensenleven komt het er op aan een bijdrage te leveren tot een betere wereld.

En daarom wil Jezus het in zijn antwoord niet hebben over velen of weinigen, dat doet er niet toe, dat is wat het is.

Hij wil er alleen op wijzen dat de mensen het zo moeilijk hebben om daar hun leven op te richten.

Hij spreekt van een nauwe deur om binnen te geraken.

Net zoals hij ooit tot een rijke jonge man zegde dat het gemakkelijker is voor een kameel om door het oog van de naald te kruipen, dan voor een rijke om in het Rijk van God te komen.

Beide beelden kun je op dezelfde manier verstaan.

Het oog van de naald was een heel kleine poort in Jeruzalem, waar een kameel alleen maar door kon, als die op zijn knieën ging zitten, en als men eerst de lasten, die hij droeg, had afgenomen.

En de kleine deur, daar geraakt iemand ook maar door als die zich ontdoet van alles waarmee hij zich optuigt, en waarmee hij zichzelf opblaast.

Mensen kunnen het Rijk, dat God zich voor ogen had, geen stap dichterbij brengen, integendeel zelfs, wanneer ze vol zijn van zichzelf, en zich helemaal focussen op hun eigen belang. Als zij zich niet weten te ontdoen van hun krampachtigheid om hun gezicht niet te verliezen, hun macht te behouden, hun kapitaal te zien aangroeien.

Neen, het Rijk van God kun je maar bereiken als je je klein maakt, en dienstbaar.

‘En denk niet,’ zegt Jezus ook, ‘dat het volstaat van je te laten dopen, en geregeld ter kerke te gaan. En dan te denken: op ons is niets aan te merken, we hebben met hem gegeten en gedronken, en in ons dorp heeft hij gepredikt. Ook tot jullie zal de Heer zeggen: Ik ken jullie niet.’

En hij maakt het heel duidelijk: ‘Velen uit oost en west, ook zij die het evangelie niet kennen, zullen wel tot Gods vrienden gerekend worden. Omdat ze de juiste keuzes in hun leven maken.

Ja, laatsten zullen eersten zijn, en eersten zullen laatsten zijn.’

Zoals ook Jesaja reeds God liet zeggen: ‘er zullen mensen komen uit verre landen, die mijn naam nog nooit hebben gehoord en mijn heerlijkheid nog niet hebben gezien.’

B en Z,

Dit feest van onze Pastorale Eenheid Sint Trudo is een goede gelegenheid om ons af te vragen hoe wij dit Rijk van God, hier in Assebroek, proberen dichterbij te brengen.

Houden we het bij mooie vieringen, en zinvolle woorden, of maken we er iets van in de opbouw van een zorgende en solidaire gemeenschap?

Misschien goed even de missietekst terug ter hand te nemen, waarmee we onze Pastorale Eenheid zijn gestart. Daarin lezen we:

Als Pastorale Eenheid Assebroek vinden we het belangrijk:

- dat wij ons in ons eigen leven geïnspireerd weten door Gods liefde;
- dat dit voelbaar aanwezig is in onze omgang met elkaar en anderen, burens, familie en vrienden, mensen dichtbij en veraf;
- dat dit in het bijzonder ook blijkt uit onze omgang met zieken, rouwenden, armen, vluchtelingen en eenzamen zowel in onze geloofsgemeenschap als daarbuiten;
- dat iedereen onze liefdevolle nabijheid, respect en eerbied, zorg en gastvrijheid ervaart;
- dat we deze zorg en eerbied ook uitstralen in ons omgaan met de schepping.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.